

македонци доброволци се бихъ въ вашите редове срѣщу настъ? А въ нашите редове, освѣнъ пет-шестъ стотинъ офицери, които сѫ въ нашата войска, устрой се и единъ отрядъ отъ македонци доброволци, който се състоеше отъ нѣколко хиляди душъ, и който се би храбро. Отъ що и отъ какви чувства се движили тѣзи борци, та сѫ умирали въ борбата срѣчу васъ за княжеството? Не е ли чувство на любовь къмъ това княжество, на което гледатъ тѣ като на свое отечество?

Великиятъ дѣдо Ильо, комуто вия давахте една малка пенсия, защо не остана да живѣе въ Сърбии, а дойде въ княжеството? Защо той зе участие въ войната, пъ срѣчу васъ, а послѣ се отказалъ отъ вашата пенсия? Не е ли затова, защото той е обичалъ княжеството като свое отечество и е милѣелъ за него?

Въ настъ има стотина учители българи изъ Македония пенсионирани и то само защото прѣди 50 или 60 години сѫ учителствували въ тая страна. Между тия пенсионирани дѣйци сѫ и добрите дѣйци Верковичъ (вече покойникъ) и Милетичъ. Имаме пенсионирани и стари свещеници, па и граждани; черковни и училищни настоятели. Защо тия учители, свещеници и настоятели не сѫ отишли въ Сърбия, а сѫ дошли въ България? Защо Сърското правителство не отпуска пенсия, да кажемъ на даскалъ Стевчо отъ Кратово, който е учителствува въ Кратово, Злетово и Скопие отъ 1840 година? Защо на всички тия дѣйци на умъ не иде да искатъ поддръжка въ старните си отъ Сърбия? Не за това ли, защото тѣ сѫ чужди на сърбското отечество, както и то за тѣхъ е чуждо, а България е тѣхна майка и домовина.

Още двѣ думи. Съгласно чл. 23 отъ Берл. Договоръ, на Македония трѣбаше да се даде автономно управление. Ако тамо живѣйтъ сърби, ако Македония е частъ отъ сърбското отечество, защо се незастѣпите за това отечество? Кога ния и нашето правителство издигнемъ гласъти си да се даде автономно управление въ Македония, защо вашето правителство противодѣйствува? Нали сѫ сърби, защо се бойте отъ автономното управление? При подобно управление населе-